

Magdolna Szabo Galleri Veckefjärden, Ö-vik, till 28 feb.

Magdolna Szabo från Malmö tillhör de konstnärer som inte tvekar för långa resor mot norr. Kanske är det vanan att åka till sitt ursprungsland Ungern som frigör behov av den diametralt motsatta riktningen. Hon har varit tidigare flera gånger i Ö-vik, bl.a. som grafikstipendiat vid ÖKKV. Förmodligen var det då som de norrländska trakterna fick henne lite i gungning. Man ska inte spekulera för mycket kring resandets matematik och filosofi. Dock är det värt att notera att det är lika långt avstånd från Malmö till Ungern som till Örnsköldsvik, mellan tummen och pekfingeret. Och avståndet är kort från dessa utsagor till hennes målningar, vilka ibland ser ut som grafiska figurer i en geografisk eller kosmisk kontext.

På Galleri Veckefjärden visar hon ett antal serigrafier bestående av tillsynes mycket enkla geometriska fält som svävar i tunna skikt över varandra. Det skulle kunna vara detaljer från stora dekorativa mönster, och man kanske kan se dem just som utsnitt ur ett större sammanhang. Men dessa utsnitt får ett egenvärde genom de subtilt anspråksfulla beskärningarna och överlappningarna. Magdolna Szabo prövar vårt betraktande av ytan, med det som finns bakom, mellan och framför. Med dekorativa färger som sticker ut i dissonanta former mot en mörk bakgrund vet man inte om det rör sig om vackra abstraktioner eller om oroande figurativa element hämtade ur en kosmisk sfär. Eller så kanske det bara handlar om lusten att foga samman färg och form i till synes spontana konstellationer vilket ibland skapar märkliga effekter. Är det så enkelt? Ja varför inte. Det är i betraktarens ögon som varseblivningens komplikationer uppstår. Det är förvisso vackert det hela men de lätt kantiga formerna kastar hela tiden ut motfrågor. Längre kommer man inte men det är långt nog.

Text: Jan K Persson

Foto: Galleri Veckefjärden